

Методичні вказівки
до виконання курсового проекту
з дисципліни
«Реконструкція міського середовища»
для студентів спеціальності
192 – «Будівництво та цивільна інженерія»

Міністерство освіти і науки України
Вінницький національний технічний університет

**Методичні вказівки
до виконання курсового проекту
з дисципліни «Реконструкція міського середовища»
для студентів спеціальності
192 – «Будівництво та цивільна інженерія»**

Вінниця
ВНТУ
2021

Рекомендовано до друку Методичною радою Вінницького національного технічного університету Міністерства освіти і науки України (протокол № 8 від 22.04.2021 р.)

Рецензенти:

О. А. Олійник, в. о. начальника управління містобудування та архітектури Хмельницької міської ради, в. о. Головного архітектора міста;

В. Л. Гарнага, кандидат технічних наук, начальник відділу «Планування та забудови населених пунктів» Центральної регіональної філії ДП «УкрДАГП»;

Ю. В. Булига, кандидат технічних наук, доцент

Методичні вказівки до виконання курсового проекту з дисципліни «Реконструкція міського середовища» для студентів спеціальності 192 – «Будівництво та цивільна інженерія» / Уклад. С. В. Риндюк, Л. В. Кучеренко. – Вінниця : ВНТУ, 2021. – 40 с.

Методичні вказівки призначені для студентів будівельної спеціальності та містять теоретичний і практичний матеріал, необхідний для виконання курсового проекту з дисципліни «Реконструкція міського середовища».

ЗМІСТ

1 ЗАГАЛЬНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ	5
1.1 Загальні вимоги до виконання КП	5
1.2 Тематика КП	6
1.3 Індивідуальне завдання	6
1.4 Вимоги до порядку викладення матеріалу	6
2 ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ ПОЯСНЮВАЛЬНОЇ ЗАПИСКИ	7
2.1 Титульний аркуш	7
2.2 Анотація	7
2.3 Зміст	7
2.4 Вступ	8
2.5 Основна частина пояснювальної записки	8
2.6 Висновки	9
2.7 Література	9
2.8 Додатки	9
2.9 Вимоги до оформлення розділів і підрозділів	10
2.10 Правила написання тексту	11
2.11 Оформлення формул	12
2.12 Оформлення ілюстрацій	13
2.13 Оформлення таблиць	14
2.14 Графічна частина	16
3 МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИКОНАННЯ РОЗДІЛІВ КП	17
3.1. Містобудівний аналіз основних факторів, що впливають на прийоми реконструкції житлового кварталу або мікрорайону, комплексне обстеження району реконструкції	17
3.1.1 Характеристика інженерно-геологічних, природно кліматичних та екологічних умов об'єкта реконструкції	17
3.1.2 Містобудівний аналіз розміщення об'єкту. Визначення його місця в структурі міста	17
3.1.3 Архітектурно-планувальний та функціональний аналіз території району	17
3.1.4 Аналіз стану житлового фонду	18
3.1.5 Шумовий та інсоляційний режим житлового кварталу	19
3.1.6 Озеленення території кварталу та інвентаризація зелених насаджень	20
3.1.7 Економічна частина	21
3.1.8 Баланс території кварталу до реконструкції	21
3.1.9 Висновки до 1 розділу	21
3. 2. Проектні пропозиції щодо реконструкції, консервації, відновлення, формування зелених насаджень та благоустрою території об'єкту реконструкції	22

3.2.1 Формування цілей та вибір варіантних підходів до проектування реконструкції	22
3.2.2 Етапність виконання робіт з реконструкції території.....	24
3.2.3 Благоустрій житлового фонду	24
3.2.4 Планування і комплексний благоустрій установ та підприємств обслуговування	26
3.2.5 Планування та комплексний благоустрій територій озеленення	27
3.2.6 Висновки до 2 розділу	28
3.3. Техніко-економічні показники. Баланс території після реконструкції.....	28
3.4. Економічне обґрунтування проектних рішень. Доцільність реконструкції.....	29
4 ПОРЯДОК ЗАХИСТУ КУРСОВИХ ПРОЕКТІВ	30
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	31
Додаток А. Приклад оформлення індивідуального завдання	32
Додаток Б. Приклад оформлення титульного аркуша.....	34
Додаток В. Приклад оформлення змісту	35
Додаток Г. Приклади оформлення переліку посилань.....	36

1 ЗАГАЛЬНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

Навчальним планом спеціальності 192 – «Будівництво та цивільна інженерія» передбачено виконання курсового проекту (КП) з дисципліни «Реконструкція міського середовища». Під час написання даних методичних вказівок були враховані існуючі методичні вказівки до написання КП [1–2].

Мета та завдання виконання курсового проекту – закріпити теоретичні знання і навчитись:здійснювати аналіз і комплексну оцінку стану міських територій, об'єктів, будівель та споруд з врахуванням діючих містобудівельних норм; виявляти недоліки функціонального зонування міських територій та намітити шляхи їх виключення засобами реконструкції; розробляти заходи вдосконалення функціональних зв'язків, вуличної та інженерної мереж; збирати, вивчати і систематизувати вихідні дані для розробки проектної документації на реконструкцію; розробляти проектну документацію на реконструкцію міської забудови використовуючи сучасні засоби проектування, оформлення та подачі робочих креслень; працювати з нормативною літературою, містобудівельними нормами і правилами та стандартами Системи проектної документації для будівництва.

КП з дисципліни «Реконструкція міського середовища» складається з пояснювальної записки, графічної частини та додатків (за необхідності).

1.1 Загальні вимоги до виконання КП

Курсовий проект виконується відповідно до вимог Положення про курсове проектування у Вінницькому національному технічному університеті [2].

Зміст КП має відповідати робочому плану дисципліни і відображати суть теми, яка розглядається.

Курсовий проект оформлюється з використанням шрифту Times New Roman (розмір 14 пт., міжрядковий інтервал – 1,5) текстового редактора Word. Текст КП потрібно друкувати, залишаючи поля таких розмірів: ліве – 3 см, праве – 1,5 см, верхнє і нижнє – 2 см.

Першою сторінкою КП є титульний аркуш, який вносять до загальної нумерації сторінок курсового проекту, але на ньому номер сторінки не ставлять. На наступних сторінках номер проставляють у правому верхньому кутку арабськими цифрами без знака № і крапки в кінці.

Обсяг текстової і графічної частин – 25–40 сторінок формату А4 текстової частини і не більше 3-х аркушів А1 креслеників.

В графічній частині, залежно від змісту КП, наводиться опорний та ситуаційний план території, розробляються схема функціонального зонування території, схема доступності до соціально-побутових об'єктів, схема пішохідно-транспортних зв'язків, схема будівельного зонування,

схема технічного стану будівель, схема озеленення території, карта шуму та інсоляції, схема конфліктів та генеральний план території реконструкції.

1.2 Тематика КП

Тематика проектів може передбачати оцінку заходів з реконструкції території та її вдосконалені.

Згідно зі змістом дисципліни студент має право, з обґрунтуванням тематики, самостійно запропонувати тему, яка затверджується на засіданні кафедри.

Предметом курсового проекту може також бути частина госпдоговірних та держбюджетних робіт, які виконуються за науковим напрямком кафедри, що узгоджуються зі змістом дисципліни.

1.3 Індивідуальне завдання

Конкретний зміст кожного КП, етапи виконання визначає керівник на підставі індивідуального завдання, затвердженого завідувачем кафедри. В індивідуальному завданні висвітлюється зміст пояснювальної записки та склад графічної частини.

Індивідуальне завдання в перелік змісту не вноситься та має бути другою сторінкою після титульного аркуша, але не нумерується. Зразок індивідуального завдання до курсової роботи наведено в додатку А.

1.4 Вимоги до порядку викладення матеріалу

Пояснювальна записка КП має містити такі частини:

- вступну;
- основну;
- додатки (за необхідності).

Вступна частина пояснювальної записки КП має містити такі структурні елементи:

- титульний аркуш;
- анотацію;
- зміст;
- перелік умовних позначень, символів, одиниць, скорочень і термінів (за необхідності).

Основна частина пояснювальної записки КП має містити такі структурні елементи:

- вступ;
- суть проекту;
- висновки;
- перелік літературних джерел;
- додатки (за необхідності).

Додатки розміщують після основної частини пояснювальної записки КП.

2 ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ ПОЯСНЮВАЛЬНОЇ ЗАПИСКИ

2.1 Титульний аркуш

Титульний аркуш є першою сторінкою КП, яка не нумерується. Титульний аркуш виконується за встановленим зразком (додаток Б) і оформляється з рамкою.

Пояснювальна записка курсового проекту, з урахуванням вимог до нормативно-технічних документів, має подаватись на аркушах паперу формату А4 з рамками основного надпису форми 2а (форми 2 для змісту) (ДСТУ ГОСТ 2.104:2006), причому на всіх аркушах форми 2а, крім номера сторінки пояснювальної записки проекту обов'язково потрібно вказувати шифровий код проекту.

На титульному аркуші для КП подаються:

- тема КП та назва дисципліни;
- запис «*Пояснювальна записка...*» із зазначенням спеціальності, цифрового коду кафедри та умовних позначень документів КП.

Зазначаються науковий ступінь та звання керівника. Підписи керівника та студента.

2.2 Анотація

Анотація призначена для ознайомлення з текстовим документом КП. Вона має бути стислою, інформативною й містити відомості, які характеризують виконаний проект.

Анотацію варто розміщувати безпосередньо за титульним аркушем та індивідуальним завданням, починаючи з нової сторінки (третьої), нумерація якої не передбачена.

Анотація має бути обов'язково написана українською та англійською мовою.

2.3 Зміст

Зміст розташовують безпосередньо після анотації до КП, починаючи з нової сторінки і оформляється з рамкою. До змісту вносять: вступ; послідовно перелічені назви всіх розділів, підрозділів, пунктів і підпунктів (якщо вони мають заголовки) роботи; висновки; перелік літературних джерел; назви додатків і номери сторінок. Зміст за нумерацією пояснювальної записки є четвертою сторінкою.

Назви заголовків змісту мають однозначно відповідати назвам заголовків пояснювальної записки за текстом. Нумерація сторінок має бути

наскрізною. Форма подачі розділів та підрозділів у змісті КП показана нижче:

1 Містобудівний аналіз... – заголовок першого розділу

1.1 Характеристика... – заголовок першого підрозділу першого розділу

2 Проектні пропозиції... – заголовок другого розділу

2.1 Формування цілей... – заголовок першого підрозділу другого розділу...

При виконанні КП обсяг пояснювальної записки визначається без урахування обсягу додатків. Якщо додатки підтверджують цінність результату проектування, то пояснювальна записка та додатки мають містити наскрізну нумерацію.

2.4 Вступ

Вступ до КП пишуть з нової пронумерованої сторінки із заголовком «Вступ» з абзацу посередині великими напівжирними літерами.

Текст вступу має бути коротким і висвітлювати питання актуальності, значення, сучасний рівень і призначення курсового проекту. У вступі і далі за текстом не дозволяється використовувати скорочені слова, терміни, крім загальноприйнятих.

Вступ висвітлює:

- стан проблеми в галузі, якої стосується дослідження;
- мету та загальну постановку задачі;
- актуальність, яка має подаватись в останньому абзаці вступу з метою стислого викладення суті проблеми.

Обсяг вступу не має перевищувати 1–2 сторінки. Вступ не має містити посилань на літературні джерела.

2.5 Основна частина пояснювальної записки

В основній частині пояснювальної записки до КП викладаються проектні та перевірені розрахунки об'єкта проектування (дослідження). Обсяг КП не має перевищувати 50 сторінок КП разом з теоретичною частиною.

Для КП теоретична частина вводиться для роз'яснення основних положень прийнятих методик розрахунку, що також може становити до 40% загального обсягу пояснювальної записки. 60% обсягу пояснювальної записки містять обґрунтування прийнятих рішень та всі необхідні розрахунки об'єкта проектування (дослідження).

Розрахункова частина має бути логічно пов'язана з теоретичними відомостями теми проекту, демонструватись ілюстративним матеріалом (графіками, схемами, діаграмами) або таблицями з обов'язковим посиланням на ці рисунки (таблиці) за текстом пояснювальної записки.

При викладенні тексту пояснювальної записки забороняється переписування матеріалів літературних джерел, сканування рисунків, які

стосуються технічної частини. Допускається використання сканованих рисунків, взятих із довідкової літератури (також зі схем), що наводиться в оглядовій частині («Аналіз ...»), з обов'язковим посиланням на джерела. Частина описового змісту або розрахунків (таблиць), графічної інформації бажано розміщувати в додатках пояснювальної записки.

У тексті пояснювальної записки мають бути посилання на рисунки, таблиці, додатки, що входять до змісту проекту.

Графічна частина роботи може подаватись як інформація в тексті пояснювальної записки або у додатках, що чітко визначається керівником проекту в індивідуальному завданні.

Якщо при проектуванні об'єкта виникає потреба в експериментальному дослідженні або машинному моделюванні, то ця частина має містити детальне обґрунтування та аналіз отриманих результатів.

При виконанні текстової та графічної частин проекту рекомендується надавати перевагу машинному друку або використанню програмного продукту. Розрахунки та графічні роботи, які входять до пояснювальної записки, рекомендується виконувати за допомогою ліцензійного комп'ютерного забезпечення (AutoCad, Revit, ArchiCad і тощо.).

2.6 Висновки

Висновки оформляють з нової пронумерованої сторінки з абзацом та посередині великими напівжирними літерами.

У цьому розділі у максимально лаконічній формі наводять перелік основних висновків, отриманих при виконанні проекту, пропозицій щодо про можливість використання результатів. В тексті пояснювальної записки бажано давати висновки в кожному розділі, що є постановкою задачі для наступного.

2.7 Література

Перелік літературних джерел записується в порядку посилання в тексті. Посилання на літературу наводять в квадратних дужках [...], вказуючи порядковий номер за списком. Літературу записують мовою оригіналу. У списку кожен літературу записують з абзацу, нумерують арабськими цифрами, починаючи з одиниці.

Відомості про джерела, внесені до списку, необхідно давати відповідно до вимог державного стандарту ДСТУ 8302:2015 [3]. Порядок оформлення бібліографічних посилань наведений у додатку Г.

2.8 Додатки

До додатків відносять ілюстрації, таблиці, тексти допоміжного характеру. Додатки оформлюють як продовження документа на його

наступних сторінках, розташовуючи в порядку посилань на них у тексті ПЗ.

Посилання на додатки в тексті ПЗ дають за формою: «... наведено в додатку А», або (додаток А), «... наведено в таблиці В.5». Кожен додаток необхідно починати з нової сторінки, вказуючи зверху посередині рядка слово «Додаток» і через пропуск його позначення. Додатки позначають послідовно великими українськими буквами, за винятком букв Г, Є, З, І, Ї, Й, О, Ч, Ь.

Кожен додаток має мати тематичний (змістовний) заголовок, який записують посередині рядка малими літерами, починаючи з великої.

Ілюстрації, таблиці, формули нумерують в межах кожного додатка, вказуючи його позначення: «Рисунок Б.3 – Найменування»; «Таблиця В.5 – Найменування» і т. п.

Нумерація аркушів документа і додатків, які входять до його складу, має бути наскрізна.

Всі додатки вносять у зміст, вказуючи номер, заголовок і сторінки, з яких вони починаються.

2.9 Вимоги до оформлення розділів і підрозділів

Текст пояснювальної записки виконується відповідно до вимог ГОСТ 2.105-95 шрифтом Times New Roman (Сур), 14 пт, через 1,5 інтервал.

Пояснювальна записка відноситься до текстових документів, які подаються технічною мовою. Графічна інформація має подаватись у вигляді ілюстрацій (схеми, рисунки, графіки, діаграми тощо). Цифрова – у вигляді таблиць.

Структурними елементами основної частини ПЗ є розділи, підрозділи, пункти, підпункти, переліки. Кожен розділ рекомендується починати з нової сторінки.

Заголовок розділу записують посередині та з абзацу (ГОСТ 2.105-95) великими буквами (верхній регістр) з більш високою насиченістю. Заголовки підрозділів записують з абзацу малими буквами (нижній регістр), починаючи з великої.

Розділи нумерують порядковими номерами в межах всього документа. Після номера крапку не ставлять, а пропускають один знак.

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу за формою: 3.1, 3.2, 3.2.1, 3.2.2 і т. д. Після номера крапку не ставлять, а пропускають один знак. Цифри, які вказують номер, не мають виступати з абзацу. Посилання в тексті на розділи виконується за формою: «... наведено в розділі 3».

Нумерація сторінок ПЗ вказується в графі 7 рамки основного напису, починаючи зі змісту.

2.10 Правила написання тексту

При написанні тексту варто дотримуватися таких правил:

а) текст необхідно викладати обґрунтовано, лаконічним технічним стилем;

б) умовні буквені позначення фізичних величин і умовні графічні позначення компонентів мають відповідати встановленим стандартам. Перед буквеним позначенням фізичної величини має бути її пояснення (середня температура повітря °С);

в) числа з розмірністю потрібно записувати цифрами, а без розмірності – словами (відстань – 2 км, дванадцять дерев);

г) позначення одиниць варто писати в рядок з числовим значенням без перенесення в наступний рядок. Між останньою цифрою числа та позначенням одиниці потрібно робити пропуск (100 шт);

д) розмірність одиниць варто писати в рядок з числовим значенням без перенесення в наступний рядок. Між останньою цифрою числа і розмірністю одиниці потрібно робити пропуск (0,5 мм, 12 м²);

е) якщо наводиться ряд числових значень однієї і тієї ж фізичної величини, то розмірність фізичної величини вказують тільки після останнього числового значення (0,2; 0,5; 0,8 мм.);

ж) буквені позначення одиниць, які входять в добуток, розділяють крапкою на середній лінії (·); знак ділення замінюють похилою рискою (/);

и) порядкові числівники потрібно записувати цифрами з відмінковими закінченнями (9-й день, 4-а лінія); при кількох порядкових числівниках відмінкове закінчення записують після останнього (2, 3, 4-й поверх); кількісні числівники записують без відмінкових закінчень (на 20 аркушах); не пишуть закінчення в датах (01 вересня) та при римських числах (XXI століття);

к) скорочення слів в тексті не допускаються, крім загальноприйнятих в українській мові, а також скорочень, які прийняті для надписів на виробі (у тексті вони мають бути виділені великими літерами: ON, OFF), а якщо надпис складається з цифр або знаків, – то в лапках. Лапками також виділяють найменування команд, режимів, сигналів («Стоп»);

л) дозволяється виконувати записи математичних виразів за формою:

$$M = \sum \nabla M * 100 / (100 - 0,5 \sum \nabla M) = \frac{\sum \nabla M * 100}{100 - 0,5 \sum \nabla M}$$

знак множення «×» замінювати зірочкою «*».

м) не дозволяється:

- застосовувати розмовні звороти, професійний сленг і техніцизми;
- після назви місяця писати слово «місяць» (не «в травні місяці», а «в травні»);
- використовувати вирази: «цього року», «минулого року», потрібно

вказувати конкретну дату «в червні 2017 року»;

- використовувати позначення одиниць фізичних величин без числового значення, необхідно писати повністю: «кілька варіантів схеми» (за винятком оформлення таблиць і формул);

- з'єднувати текст з умовним позначенням фізичних величин за допомогою математичних знаків (не «швидкість = 5 м/хв», а «швидкість дорівнює 5 м/хв», не «температура дорівнює -5 °С», а «температура дорівнює мінус 5 °С»);

- використовувати математичні знаки <, >, o, №, %, sin, cos, tg, log та інші без цифрових або буквених позначень. У тексті потрібно писати словами «нуль», «номер», «логарифм» і т. д.;

- використовувати індекси стандартів (ДБН, ДСТУ, СНіП) без реєстраційного номера.

2.11 Оформлення формул

Формули подають посередині сторінки симетрично тексту окремим рядком безпосередньо після тексту, у якому їх згадано. Між формулою та текстом пропускають один рядок.

Пояснення символів і числових коефіцієнтів, які входять у формулу, якщо вони не пояснені раніше в тексті, мають бути наведені безпосередньо під формулою. Пояснення кожного символу потрібно подавати з нового рядка в тій послідовності, у якій вони наведені в формулі. Перший рядок пояснення починається з абзацу зі слова «де» без двокрапки після нього.

Усі формули нумерують у межах розділу арабськими цифрами. Номер вказують у круглих дужках з правої сторони, у кінці рядка, на рівні закінчення формули. Номер формули складається з номера розділу і порядкового номера формули в розділі, розділених крапкою. Дозволяється виконувати нумерацію в межах усього документа. Якщо в основному тексті лише одна формула або рівняння, їх нумерують так: (1).

Приклад

Моральне зношення для спального корпусу визначимо за формулою:

$$M = \sum \nabla M * 100 / (100 - 0,5 \sum \nabla M), \quad (1.1)$$

де M – моральне зношення у відсотках від відбудованої вартості;

∇M – сума оцінок ознак морального зношення.

Числову підстановку і розрахунок виконують з нового рядка, не нумеруючи. Одиницю вимірювання беруть у круглі дужки. Наприклад,

$$L_{\text{екв.}} = 75 + 3 = 78 \text{ (дБ)}.$$

Розмірність одного й того ж параметра в межах документа має бути однаковою.

Якщо формула велика, то її можна переносити в наступні рядки. Перенесення виконують тільки математичними знаками, повторюючи знак на початку наступного рядка. При цьому знак множення « \cdot » замінюють знаком « \times ».

Формула є частиною речення, тому до неї застосовують такі ж правила граматики, як і до інших членів речення. Якщо формула знаходиться в кінці речення, то після неї ставлять крапку. Формули, які розташовані одна за одною і не розділені текстом, відокремлюють комою. Посилання на формули в тексті дають в круглих дужках за формою:

«...у формулі (1.1)»; «... у формулах (1.2, ..., 1.7)».

2.12 Оформлення ілюстрацій

Для пояснення викладеного тексту рекомендується його ілюструвати фото, графіками, креслениками, фрагментами схем тощо.

Графічні матеріали доцільно виконувати із застосуванням обчислювальної техніки (комп'ютер, сканер, ксерокс тощо та їхнє поєднання) і подавати на аркушах формату А4 у чорно-білому чи кольоровому зображенні.

Кількість ілюстрацій має бути достатньою для викладеного тексту. Розміщують ілюстрації в тексті або в додатках.

У тексті ілюстрацію розміщують симетрично до тексту після першого посилання на неї або на наступній сторінці.

На всі ілюстрації в тексті пояснювальної записки мають бути посилання. Посилання виконують за формою: «...показано на рисунку 3.1» або в дужках за текстом (рисунок 3.1), на частину ілюстрації: «... показані на рисунку 3.2, б». Посилання на раніше наведені ілюстрації дають зі скороченим словом «дивись» відповідно в дужках (див. рисунок 1.3).

Між ілюстрацією і текстом пропускають один рядок.

Усі ілюстрації в пояснювальній записці називають рисунками і позначають під ілюстрацією симетрично відносно неї за такою формою:

«Рисунок 3.5 – Найменування рисунка». Крапку в кінці не ставлять, знак переносу не використовують. Якщо найменування рисунка довге, то його продовжують у наступному рядку, починаючи від найменування.

Нумерують ілюстрації в межах розділів, вказуючи номер розділу і порядковий номер ілюстрації в розділі, розділяючи крапкою. Дозволяється нумерувати в межах усього документа. У цьому разі номер рисунка складається з номера розділу та порядкового номера рисунка в цьому розділі, які відокремлюють крапкою, наприклад, «Рисунок 3.2» – другий рисунок третього розділу.

Пояснювальні дані розміщують під ілюстрацією над її назвою.

У випадку, коли ілюстрація складається з частин, їх позначають малими буквами українського алфавіту з дужкою *a*), *б*) під відповідною частиною. У такому випадку після найменування ілюстрації ставлять двокрапку і дають найменування кожної частини за формою:

a) – найменування першої частини; *б)* – найменування другої частини або за ходом найменування ілюстрації, беручи букви в дужки:

Рисунок 1.2 – Розрахункова схема (*a*) та результат її моделювання (*б*)

Якщо частини ілюстрації не вміщуються на одній сторінці, то їх переносять на наступні сторінки. У цьому випадку під початком ілюстрації вказують повне її позначення, а під її продовженнями позначають

«Рисунок 1.3 (продовження)». Пояснювальні дані розміщують під кожною частиною ілюстрації.

Якщо в тексті є посилання на складові частини зображеного засобу, то на відповідній ілюстрації вказують їхні порядкові номери в межах ілюстрації. Якщо ілюстрація є фрагментом повної розробленої схеми, то для всіх компонентів вказують ті позиційні позначення, які вказані на схемі. Якщо ілюстраціями є фотографії, то останні мають бути наклеєні на стандартні аркуші білого паперу і позначені як рисунки.

2.13 Оформлення таблиць

Таблицю розміщують симетрично відносно тексту після першого посилання на даній сторінці або на наступній, якщо на цій вона не вміщується, і таким чином, щоб зручно було її розглядати без повороту або з поворотом на кут 90° за годинниковою стрілкою.

Запис таблиці відбувається за такою формою:

Таблиця _____ – _____
(номер таблиці) (назва таблиці)

На всі таблиці мають бути посилання за формою: «наведено в таблиці 3.1»; «... в таблицях 3.1–3.5» або в дужках у тексті (*таблиця 3.6*). Посилання на раніше наведену таблицю дають зі скороченим словом «дивись» (див. таблицю 2.4) за ходом чи в кінці речення.

Таблицю розділяють на графи (колонки) і рядки. У верхній частині розміщують головку таблиці, у якій вказують найменування граф. Діагональне ділення головки таблиці не допускається. Ліву графу (боковик) часто використовують для найменування рядків. Допускається не розділяти рядки горизонтальними лініями. Мінімальний розмір між основами рядків – 8 мм. Розміри таблиці визначаються обсягом матеріалу.

Графу «№ п/п» в таблицю не вносять. За необхідності нумерації номери вказують в боковикі таблиці перед найменуванням рядка.

Найменування граф може складатися із заголовків і підзаголовків, які записують в однині, симетрично відносно тексту графи малими буквами, починаючи з великої. Якщо підзаголовок становить одне речення із заголовком, то в цьому випадку його починають з малої букви. У кінці заголовків і підзаголовків граф таблиці крапку не ставлять. Дозволяється заголовки і підзаголовки граф таблиці виконувати через один інтервал.

Якщо всі параметри величин, які наведені в таблиці, мають одну й ту ж розмірність фізичної величини, то над таблицею розміщують її скорочене позначення (наприклад, мм). Якщо ж параметри мають різну розмірність фізичних величин, то позначення одиниць записують у заголовках граф після коми (довжина, мм).

Текст заголовків і підзаголовків граф може бути замінений буквеними позначеннями, якщо тільки вони пояснені в попередньому тексті чи на ілюстраціях (S – площа, H – висота і т. д.). Однакові буквені позначення групують послідовно в порядку зростання їхніх індексів, наприклад: (T_1 , T_2 , ...).

Найменування рядків записують у боковику таблиці у вигляді заголовків у називному відмінку однини, малими буквами, починаючи з великої, і з однієї позиції. У кінці заголовків крапку не ставлять. Позначення одиниць фізичних величин вказують у заголовках після коми.

Для опису деякого інтервалу значень в найменуваннях граф і рядків таблиці можна використовувати слова: «більше», «менше», «не більше», «не менше», «в межах». Ці слова розміщують після одиниці фізичної величини:

(площа, S , не більше),

а також використовують слова «від», «більше», «до»:

(від 0,5 до 1,2; більше 20; до 80).

Дані, що наводяться в таблиці, можуть бути словесними і числовими.

Слова записують у графах з однієї позиції. Якщо рядки таблиці не розділені лініями, то текст, який повторюється і складається з одного слова, дозволяється замінювати лапками («»). Якщо текст складається з двох і більше слів, то при першому повторенні його замінюють словами «те ж», а далі лапками. За наявності горизонтальних ліній текст необхідно повторити.

Числа записують посередині графи так, щоб їхні однакові розряди по всій графі були точно один під одним, за винятком випадку, коли вказують інтервал. Інтервал вказують від меншого числа до більшого з тире між ними без проміжку:

*12–35,
122–450.*

Дробові числа наводять у вигляді десяткових дробів, з однаковою кількістю знаків після коми в одній графі. Розміри в дюймах можна записувати у вигляді: $1/2''$, $1/4''$, $1/8''$.

Ставити лапки замість цифр чи математичних символів, які повторюються, не можна. Якщо цифрові чи інші дані в таблиці не наводяться, то ставиться прочерк.

Таблиці нумерують у межах розділів і позначають зліва над таблицею за формою: «Таблиця 3.2 – Найменування таблиці». Крапку в кінці не ставлять. Назву таблиці друкують з великої літери і розміщують над таблицею з абзацного відступу.

Якщо найменування таблиці довге, то продовжують у наступному рядку починаючи від слова «Таблиця». Номер таблиці складається з

номера розділу і порядкового номера таблиці в розділі, розділених крапкою. Дозволяється нумерувати в межах усього документа.

Таблиця може бути великою як в горизонтальному, так і в вертикальному напрямках, або, іншими словами, може мати велику кількість граф і рядків. У таких випадках таблицю розділяють на частини і переносять на інші сторінки або розміщують одну частину під іншою чи поряд.

Якщо частини таблиці розміщують поряд, то в кожній частині повторюють початок таблиці, а при розміщенні однієї частини під іншою – повторюють боковик.

Якщо в кінці сторінки таблиця переривається і її продовження буде на наступній сторінці, у першій частині таблиці нижню горизонтальну лінію, що обмежує таблицю, не проводять.

При перенесенні частин таблиці на інші сторінки повторюють або продовжують найменування граф. Допускається виконувати нумерацію граф на початку таблиці і при перенесенні частин таблиці на наступні сторінки повторювати тільки нумерацію граф.

У всіх випадках найменування (за його наявності) таблиці розміщують тільки над першою частиною, а над іншими частинами зліва пишуть «Продовження таблиці 4.2» без крапки в кінці.

Інші вимоги до виконання таблиць – відповідно до чинних стандартів технічної документації.

2.14 Графічна частина

Обов'язковою у КП є наявність графічної частини, яка наводиться у вигляді схем і креслеників. На кожному кресленику обов'язково мають бути підписи студента, керівника і нормоконтролера.

Кожна схема має мати назву, яку вписують у графу 1 основного надпису, крапка в кінці не ставиться. А також має містити умовні позначення.

Кожен аркуш графічної частини має мати рамку робочого поля і основні надписи.

3 МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИКОНАННЯ РОЗДІЛІВ КП

3.1. Містобудівний аналіз основних факторів, що впливають на прийоми реконструкції житлового кварталу або мікрорайону, комплексне обстеження району реконструкції

3.1.1 Характеристика інженерно-геологічних, природно кліматичних та екологічних умов об'єкта реконструкції

В підрозділі необхідно охарактеризувати інженерно-геологічні, природно-кліматичні та санітарно-гігієнічні умови, в якому знаходиться об'єкт, що підлягає реконструкції.

Для визначення санітарно-гігієнічних умов кварталу (мікрорайону), що підлягає реконструкції, необхідно визначити: ділянки, несприятливі в санітарному відношенні, необхідні санітарні вимоги та оздоровчі заходи при відхиленні від санітарних норм; встановити межі шкідливого впливу промислових, виробничих та інших підприємств, розташованих поблизу території кварталу.

3.1.2 Містобудівний аналіз розміщення об'єкту. Визначення його місця в структурі міста

В цьому підрозділі необхідно визначити межі кварталу (району), що підлягає реконструкції (тобто в якій частині міста розташований квартал), транспортні та пішохідні зв'язки з прилеглими районами міста, з їх центрами, з іншими установами та підприємствами обслуговування та місцями прикладання праці.

Необхідно виконати дослідження з ретельним аналізом існуючої забудови, визначити яка забудова переважає в кварталі (мікрорайоні). Чи є будівлі архітектурної та історичної цінності.

В графічній частині КП необхідно накреслити схему функціонального призначення будівель та споруд території реконструкції.

3.1.3 Архітектурно-планувальний та функціональний аналіз території району

Архітектурно-планувальне рішення кварталу, що підлягає реконструкції, обумовлюється містобудівними умовами, і залежить від положення кварталу в структурі району, міста. З метою визначення раціональної архітектурно-планувальної структури кварталу, в цьому підрозділі необхідно встановити основні планувальні осі та вузли району (кварталу) в поєднанні з планувальним каркасом міста, а також проаналізувати транспортне забезпечення населення кварталу (визначити вулиці, де проходить міський транспорт та місця, де розташовані зупинки

міського транспорту). Оптимальне рішення в процесі удосконалення планувальної структури може бути одержано в результаті поєднання загальноміських проблем: розселення та розміщення об'єктів матеріально-просторового середовища з архітектурно-планувальним рішенням конкретної ділянки території.

До таких територій належать території, які примикають до головних осей і вузлів міського та районного значення.

При аналізі функціональної структури кварталу (мікрорайону) необхідно провести зонування території за видами її використання та визначити зони впливу (радіуси доступності) установ та підприємств громадської забудови тих, що знаходяться на території району (кварталу) та тих, які розташовані в сусідніх кварталах, але мають вплив на квартали, що підлягають реконструкції.

Функціональне зонування передбачає членування території кварталу (мікрорайону) на окремі функціональні елементи під: житловою забудовою; громадською за видами обслуговування; технічними спорудами для обслуговування району; мережею вулиць і доріг та автостоянками.

Використання території визначається шляхом виявлення функціональних елементів житлового району, розмірів ділянок різного призначення. Обстеження має визначити доцільність сусідства ділянок різного використання та їх відповідність нормативам, повноцінність складу функціональних зон.

Необхідно провести порівняння існуючих радіусів доступності до установ та підприємств соціально-побутових об'єктів з нормативними радіуси згідно ДБН В.2.2-12-2019 (Додаток Е.5) [4]. Результати занести в таблицю 3.1.

Таблиця 3.1 – Порівняння існуючих і нормативних радіусів обслуговування

Установи і підприємства обслуговування	Радіус обслуговування	
	Нормативний	Існуючий
Дитячі дошкільні установи	500	350

В графічній частині КП необхідно накреслити схему функціонального призначення території, схему доступності до соціально-побутових об'єктів та схему пішохідно-транспортних зв'язків.

3.1.4 Аналіз стану житлового фонду

Аналіз стану житлового фонду виконується на основі матеріалів бюро технічної інвентаризації та натурного обстеження. Необхідно одержати

дані про фізичне і моральне зношення будинків, їх загальну площу, поверховість, капітальність, рівень інженерного обладнання.

Під час обстеження житлового фонду необхідно виявити найбільш цінний існуючий фонд (опорну забудову), будівлі які підлягають надбудові або знесенню.

Загальна площу житлового фонду визначається як сума житлового фонду всіх будівель і заноситься в таблицю 3.2.

Таблиця 3.2 – Характеристика житлового фонду

№	Адреса будівлі	Поверховість	Площа житлового фонду, м ²
1	вул. Келецька 2	5	3105
2			
	Всього		

Для визначення стану житлового фонду необхідно визначити фізичний та моральний стан будівель на території реконструкції [5].

Всі дані заносяться в таблицю 3.3.

Таблиця 3.3 – Характеристика будівель та споруд

№	Адреса будівлі	Функціональне призначення	Матеріал стін	Категорія капітальності	Показник амортизації, %	Фізичне зношення (%)	Моральне зношення	Рекомендації щодо реконструкції
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Вул. Келецька 5	Житловий будинок	цегла	I	28	35	-	Капітальний ремонт
		Магазин продтоварів						

В графічній частині КП накреслити схему технічного стану будівель.

3.1.5 Шумовий та інсоляційний режим житлового кварталу

В підрозділі необхідно визначити еквівалентні рівні шуму від основних вулиць що наявні в кварталі (мікрорайоні) реконструкції.

Для розрахунків еквівалентного рівня шуму необхідно застосовувати метод розрахунку Є. П. Самойлюка, що враховує склад транспортного потоку на вулиці, тому що наявність вантажного і громадського транспорту в потоці значно перевищує рівень шуму, враховує швидкість і інтенсивність руху транспорту, наявність автомобілів з дизельним

двигуном, тип дорожнього покриття та інші фактори, що впливають на рівень шуму.

Також необхідно дослідити інсоляційний режим території реконструкції та побудувати карту тіней. Для цього необхідно мати ситуаційну схему, де показані границі проектної ділянки, будинки та споруди, а також інсоляційну лінійку. Також для побудови тіні будинків в період 8-16 годин необхідно знати напрямок півночі даного кварталу.

В курсовому проекті розрахунок еквівалентного рівня шуму та інсоляційного режиму пропонується визначати згідно «Методичних вказівок до виконання практичних робіт з дисципліни «Планування міст і транспорт»» [6].

В графічній частині КП необхідно накреслити карту шуму та інсоляції території реконструкції.

3.1.6 Озеленення території кварталу та інвентаризація зелених насаджень

Під час натурних обстежень необхідно виявити відвідування озелених бульварів, скверів, садів різними за віком групами населення, а також характер їх відпочинку з урахуванням рухомості. Обстеження й аналіз існуючої структури озелених територій виконується шляхом виявлення основних типів дворів, оцінки їх за ступенем озеленення та можливостей використання для відпочинку, а також прийомів озеленення, типів насаджень. Обстежуються також озеленені ділянки об'єктів культурно-побутового обслуговування та громадського користування. Необхідно провести інвентаризацію зелених насаджень в кварталі з виявленням основних порід дерев та чагарників, всі дані необхідно занести в таблицю 3.4.

Таблиця 3.4 – Інвентаризаційна картка обліку зелених насаджень

№ групи	Найменування рослинної групи	Декоративне і функціональне значення	Найменування елемента, вид	Загальна висота, м	Діаметр стовбура на висоті 1,3 м, см	Ширина крони, м	Приблизний вік,	Щільність крони	Кількість, шт	Примітки
I	Живопліт	Уздовж прибудинкової межі	Карагана деревна	1,5	-	-	7	Середня	44	Рекомендується стрижка
II	Групи	У центральній частині	Береза бородавчаста	8-15	8	3-4	15	Середня	5	-

В графічній частині КП необхідно накреслити схему озеленення території кварталу реконструкції залежно від їх класифікації.

3.1.7 Економічна частина

Для визначення ефективності використання території, об'ємів реконструкції, в районі (кварталі), що підлягає реконструкції в цьому підрозділі слід розрахувати такі натуральні показники:

- площа території району (кварталу) в червоних лініях в цілому, та в тому числі окремих функціональних зон (га):

- площа міської території району (кварталу), що підлягає реконструкції, під забудовою (га),

- площа вільної від забудови території (га), площа під об'єктами культурно-побутового призначення; об'єм житлового фонду, що розташовано на території під забудовою (тис.м²); середня поверховість забудови (пов.); щільність житлового фонду (м² загальної площі/га); щільність забудови, м²/га; житлова забезпеченість, м² заг. пл./чол.

3.1.8 Баланс території кварталу до реконструкції

Баланс території характеризує використання території за цільовим призначенням. Він відображає функціональне зонування території. Його складають у формі таблиці 3.5.

Таблиця 3.5 – Баланс території кварталу до реконструкції

№ п/п	Найменування	Площа, м ²	%
1	Будинки багатоповерхові		
2	Приватний сектор		
3	Громадські будівлі		
4	Зруйоновані і недобудовані будинки		
5	Дитячі майданчики		
6	Майданчики для відпочинку		
7	Спортивні майданчики		
8	Господарські майданчики		
9	Школи та дитячі установи		
10	Проїзди та пішохідні доріжки		
11	Зелені насадження		
12	Гаражі		
Загальна площа території			100

3.1.9 Висновки до 1 розділу

Узагальнення матеріалів передпроектних досліджень. Постановка задач, які необхідно вирішити в проектній частині.

На основі проведеного аналізу виявляються фактори що впливають на

проектне рішення, робиться висновок про збереження історичних цінностей території, та виявлення реконструктивних засобів.

3.2. Проектні пропозиції щодо реконструкції, консервації, відновлення, формування зелених насаджень та благоустрою території об'єкту реконструкції

3.2.1 Формування цілей та вибір варіантних підходів до проектування реконструкції

На підставі проведеного аналізу, необхідно визначити комплекс цілей та завдань реконструкції кварталу (мікрорайону).

Реконструкція, з одного боку, повинна враховувати комплекс чинників на всіх етапах проектування, а з іншого – одноразово перетворювати в натурі окремі фрагменти міського середовища.

Містобудівне проектування реконструкції повинно мати цільовий характер. Основні цілі комплексної реконструкції:

- збереження і відновлення цілісного історичного міського середовища, ефективне використання соціально-культурного і містобудівного потенціалу спадщини;
- забезпечення комфортних умов життєдіяльності;
- здійснення ресурсозберігаючої політики.

На локальному рівні визначається стратегія реконструкції кварталу (мікрорайону) в поєднанні із загальноміськими рішеннями з урахуванням усіх чинників, як загальноміських, так і внутрішніх. Визначається комплекс заходів щодо реконструкції. Встановлюються види реконструкції: регенерація, обмежене або активне перетворення й об'єми заходів щодо кожного з них, а також об'єми заходів загальноміського значення (будівництво магістралей, інженерних комунікацій і т. д.). Визначається черговість реконструкції.

Основні цілі комплексної реконструкції залежно від стану матеріально речового середовища об'єкту реконструкції, соціального замовлення, що склалося, можливостей будівельної бази, а також нормативних і законодавчих обмежень у поєднанні з комплексом чинників, що впливають на їхнє формування, трансформуються в комплекс цілей реконструкції: нормативних, планувальних, екологічних, історико-культурних і соціальних. Для досягнення комплексу перерахованих вище цілей при реконструкції міських підсистем необхідно вирішити комплекс взаємопов'язаних завдань локального рівня.

Залежно від результатів попереднього аналізу опорного стану кварталу чи мікрорайону можуть бути сформульовані такі цілі:

- збереження історико-культурної спадщини кварталу;
- доведення житлового забезпечення до нормативного рівня і розселення у відповідні види житла;

- доведення номенклатури і ємності об'єктів соціальної інфраструктури до нормативних і соціальних вимог;
- доведення інженерно-технічної інфраструктури до сучасних вимог;
- перетворення мережі транспортних і пішохідних комунікацій у відповідності до містобудівних норм;
- упорядкування функціонального зонування різних елементів житлового кварталу;
- створення архітектурно-просторової композиції з урахуванням містобудівних факторів;
- створення оптимальних санітарно-гігієнічних умов проживання населення;
- розробка фінансово-економічної програми містобудівного розвитку та етапів реконструкції.

Після визначення цілей та завдань реконструкції кварталу (мікрорайону) визначається підхід щодо реконструкції. В практиці проектування застосовуються такі підходи щодо реконструкції житлової забудови:

- тотальний знос існуючої забудови і на звільненій території нове будівництво;
- часткова реконструкція окремих будівель та благоустрій території;
- комплексна реконструкція території, ущільнення забудови, благоустрій. Специфічні для кожного міста умови існуючої забудови пов'язані з розробкою раціональних методів реконструкції, з метою забезпечення підвищення їх соціально-економічної ефективності. В практиці містобудування використовують декілька методів реконструкції в залежності від характеру забудови: масової, вибіркової, лінійної реконструкції, широкими смугами та ін.

Пропонуючи конкретні методи реконструкції, необхідно враховувати, що:

- *метод масової реконструкції* є характерним для районів з малоцінною забудовою, передбачає великі обсяги знесення існуючого фонду;
- *метод вибіркової реконструкції* передбачає знесення окремих малопритатних для експлуатації будинків та будівництво на їх місці нового високо-комфортного житла, або об'єктів культурно-побутового обслуговування; в будинках, що зберігаються, передбачається виконання капітального ремонту та модернізації;
- *метод лінійної реконструкції* здійснюється вздовж магістральних вулиць, дає можливість швидко створювати парадні вулиці, особливо в центрі міста, але не вирішує проблему поліпшення умов мешкання населення в прилеглих до магістральних вулиць кварталах;
- *метод реконструкції широкими смугами* вздовж магістральних вулиць має більший ефект, але на значний період порушує нормальні умови мешкання населення в районі реконструкції.

Вибір того чи іншого методу реконструкції варто здійснювати на основі результатів комплексного аналізу сучасного стану забудови. В проекті необхідно пов'язати вирішення усіх містобудівних питань: удосконалити планувальну структуру району (кварталу); вирішити архітектурно функціональне зонування його території; передбачити перебудову житлових будинків (знесення, нове будівництво, надбудова тощо), удосконалення транспортної й інженерної мережі, формування системи озеленення території, охорону й оздоровлення міського середовища.

Сукупність методів і прийомів реконструкції забудови в малих та середніх містах має визначатися місцевими умовами й активністю розвитку міста. Весь комплекс реконструктивних заходів необхідно підпорядкувати цілям і задачам перспективного перевлаштування міського середовища. Створення житлових новоутворень не має порушувати цілісність існуючої, традиційної забудови, особливо в тих випадках, коли їй притаманні високі архітектурно-художні властивості. Значна кількість малих і середніх міст мають надзвичайно цінну архітектурно-містобудівну спадщину. Їх специфікою є наявність історичних і нових районів забудови. В цих випадках розробці проектів планування та забудови повинні передувати дослідження історико-культурної спадщини з виявленням пам'яток архітектури, історії та садово-паркового мистецтва і розробка охоронних зон та історико-культурних опорних планів.

При реконструкції районів, що мають історико-архітектурну спадщину, основною метою є забезпечення гармонійного поєднання історичних пам'яток та сучасної забудови; для старих районів і заповідних зон розробляють проекти регенерації з відтворенням історичної забудови; для районів із значною частиною старого малоцінного фонду – проекти комплексної реконструкції та модернізації старих кварталів.

3.2.2 Етапність виконання робіт з реконструкції території

На підставі проведеного аналізу, обраних цілей та методів реконструкції необхідно визначити та описати етапи реконструкції. Які з поставлених цілей необхідно виконати в першу чергу, а які поступово. В графічній частині КП необхідно накреслити схему конфліктів.

3.2.3 Благоустрій житлового фонду

До комплексного благоустрою території належать: реконструкції житлової забудови, установ та підприємств обслуговування, благоустрій прибудинкової території.

При застосуванні *реконструкції житлової забудови* необхідно визначити види реконструктивних робіт, які передбачено в проекті. При

вирішенні проблеми житлового забезпечення необхідно вирішити низку проблем: раціональне знесення частини існуючого фонду з метою ефективного використання міських земель, ліквідація непридатного для експлуатації малоцінного житлового фонду, збереження і модернізація старого, капітального фонду, поліпшення його технічної експлуатації, охорона та реставрація пам'яток історії та культури.

До таких видів реконструктивних робіт належать:

Ремонт – який є необхідною умовою запобігання фізичного зношення будинків і продовження часу їх функціонування. Ремонт передбачає сукупність робіт щодо підтримання належного технічного стану будинку без зміни його архітектурно-просторової структури та зовнішнього об'єму. За характером і обсягом оновлення окремих елементів конструкцій розрізняють ремонт поточний і капітальний.

Реконструкція окремих будинків, споруд, та їх комплексів - яка передбачає докорінне перетворення архітектурної форми і приведення у відповідність із сучасними вимогами функціонального рішення, архітектурно-просторової організації, інженерно-технічного забезпечення, комфортності тощо.

Реставрація – яка охоплює комплекс робіт з відновлення збереження первісних форм пошкодження або спотворених переробками пам'яток історії, архітектури та містобудування, що ґрунтується на історико-архітектурних дослідженнях і документальній достовірності даних про первісні форми.

Модернізація – це оновлення, удосконалення, переобладнання застарілих систем, форм, споруд, забудови відповідно до найновіших вимог, норм, науково-технічних досягнень, естетичних принципів.

Регенерація забудови – яка відтворює втрачені частини планування-просторової структури, композиційної цілісності та функціональної активності історичних міст або їх центрів, окремих ансамблів, і архітектурних комплексів, будинків і споруд в районах малоцільної забудови можливе застосування таких методів підвищення щільності житлової забудови: надбудова, прибудова, побудова будівель на вільних територіях.

При реконструкції районів з переуцільненою забудовою необхідне максимальне збереження капітальних будівель. Критерієм межі щільності забудови з переуцільнених районах при їх реконструкції є дотримання санітарно-гігієнічних вимог при раціональному використанні території!

На основі рекомендацій щодо житлової забудови та виявлення потенційних резервів території щодо розміщення нового житлового фонду визначають об'єми житлового фонду:

- вибуття зношеного фонду;
- нове будівництво
- ремонт, модернізація та реконструкція в тому числі: капітальний ремонт модернізація без зміни конструкцій будинків, модернізація зі

зміною структури фасадів, модернізація зі зміною структури фасадів і покриттів, реконструкція будівель, реконструкція будівель і фрагмента житлової забудови.

3.2.4 Планування і комплексний благоустрій установ та підприємств обслуговування

Головним завданням перевлаштування існуючої мережі **культурно-побутового обслуговування** є:

- максимальне збереження та можливість використання в перспективі існуючих закладів обслуговування;

- доведення рівня обслуговування до рекомендованих розрахункових показників з одночасним розвитком тих видів обслуговування, які в даний час відсутні;

- раціональне розміщення об'єктів обслуговування з метою забезпечення його комплексності, а також зручності відвідування різними категоріями населення;

- формування ефективної системи обслуговування з урахуванням взаємозв'язків з системою обслуговування району і міста в цілому, що дозволяє реалізувати потреби населення в усіх містобудівних ситуаціях - поблизу мешкання, місць праці, на шляху пересування тощо;

- покращання архітектурних якостей забудови.

В районах реконструкції необхідно брати до уваги їх особливості, зокрема тенденцію до скорочення чисельності населення і зміни його структури.

З метою упорядкування і поліпшення умов обслуговування населення, а також враховуючи конкретні умови існуючої забудови, можуть використовуватися різнобічні прийоми: зміна функціонального призначення будівлі, збільшення кількості робочих або посадочних місць у підприємствах торгівлі внаслідок винесення житла з перших поверхів або з будинку в цілому, формування ділянок торговельних вулиць із застосуванням мобільних форм обслуговування тощо.

Удосконалення житлового середовища неможливо здійснити за рахунок тільки зміни поверховості та застосування нових типів будинків. Необхідне обґрунтоване та раціональне вирішення **прибудинкової території**.

По-перше, необхідно забезпечити нормативні прибудинкові території, по-друге, створити комфортне, доцільно сформоване з точки зору дизайну, середовище. Для вирішення цього завдання необхідний індивідуальний підхід для кожного функціонального елементу житлового кварталу.

В проекті необхідно передбачити споруди та малі архітектурні форми (підбір типових проектів або проектні пропозиції) для благоустрою майданчиків різного функціонального призначення, алей, доріжок стежок,

автостоянок та ін. (конструкція, типи покриття). В проекті необхідно виконати комплексну реконструкцію озеленення території.

3.2.5 Планування та комплексний благоустрій території озеленення

Удосконалення житлового середовища неможливо здійснити за рахунок тільки зміни поверховості та застосування нових типів будинків. Необхідне обґрунтоване та раціональне вирішення прибудинкової території.

По-перше, необхідно забезпечити нормативні прибудинкові території, по-друге, створити комфортне, доцільно сформоване з точки зору дизайну середовище. Для вирішення цього завдання необхідний індивідуальний підхід для кожного функціонального елементу житлового кварталу.

В проекті необхідно передбачити споруди та малі архітектурні форми (підбір типових проектів або проектні пропозиції) для благоустрою майданчиків різного функціонального призначення, алей, доріжок, автостоянок і т. п. В проекті необхідно покращити озеленення території та підібрати асортимент зелених насаджень, всі дані необхідно занести в таблицю 3.6.

Таблиця 3.6 – Асортимент зелених насаджень

№ п/п	Українська назва	Короткий опис	Зображення
Дерева			
1	Клен долонеподібний, клен японський	Клен японський – листяне дерево до 12 м висотою та химерно-викривленим стовбуром. Це невелике дерево вирощують здебільшого за дивовижну красу його листя. Отримано більше 400 культурних сортів, що суттєво відрізняються формою та кольором листя. Деякі сорти можуть розмножувати прищеплюванням.	
Чагарники			
2	Жасмин	Вічнозелений або напіввічнозелений кущ 1–2 м заввишки. Пагони численні, зелені, чотиригранні. Листки чергові, черешкові, трійчасті. Листочки еліптичні або оберненояйцевидні з тупою верхівкою, лискучі, зверху темно-зелені, знизу світліші, завдовжки 0,8–2 см.	

Квіти			
3	Волошка садова	Волошка – однорічна рослина, яка висівається в ґрунт в травні, а цвітіння розпочинається в липні. Однорічна рослина, яке має пряmostояче і гіллясте стебло 50-70 см. висотою. Квітки приємно пахнуть, можуть бути різноманітного забарвлення.	

3.2.6 Висновки до 2 розділу

Узагальнення матеріалів проектних пропозицій, щодо: реконструкції, консервації, відновлення, формування зелених насаджень та благоустрою території об'єкту реконструкції.

3.3. Техніко-економічні показники. Баланс території після реконструкції.

Техніко-економічні показники можна поділити на фактичні, нормативні та проектні. Фактичні показники визначаються на основі опорного плану за станом на даний період часу. Проектні показники визначаються і заносяться в таблицю 3.7 після проектування генплану з конкретними пропозиціями.

Таблиця 3.7 – Техніко-економічні показники

№ п/п	Найменування	Од. виміру	До реконструкції	Після реконструкції
1	Площа ділянки	га		
2	Житлова територія	га		
3	Кількість населення	тис. осіб		
4	Загальна площа забудови	м ²		
5	У тому числі: житлова забудова	м ²		
6	Іншого призначення	м ²		
7	Житлова забезпеченість	м ² /осіб		
8	Середня поверховість	пов.		
9	Площа озелених ділянок	м ²		
10	Площа проїздів і майданчиків	м ²		
11	Щільність житлового фонду (брутто)	м ² /га		
12	Площа гаражів, автостоянок	м ²		
13	Площа установ і підприємства обслуговування	м ²		
14	Кількість загальної площі в непридатних для житла будинках	м ²		
15	Кількість загальної площі, що зноситься	м ²		

Таблиця 3.8 – Баланс території кварталу після реконструкції

№п/п	Найменування	Площа, м ²	%
1	Будинки багатоповерхові		
2	Приватний сектор		
3	Громадські будівлі		
4	Зруйоновані і недобудовані будинки		
5	Дитячі майданчики		
6	Майданчики для відпочинку		
7	Спортивні майданчики		
8	Господарські майданчики		
9	Школи та дитячі установи		
10	Проїзди та пішохідні доріжки		
11	Зелені насадження		
12	Гаражі		
Загальна площа території			100

3.4. Економічне обґрунтування проектних рішень. Доцільність реконструкції

Визначається вартість проекту реконструкції (кошторис та економічні показники), а також описується доцільність виконання реконструкції території.

4 ПОРЯДОК ЗАХИСТУ КУРСОВИХ ПРОЕКТІВ

Порядок захисту КП визначається робочим планом-графіком виконання КП, підписаним викладачем, завідувачем кафедри та затвердженим деканатом. Графік подається до відповідного деканату за місяць до захисту КП.

Попередньо здійснюється:

- нормоконтроль КП;
- виправлення помилок КП, що стосуються оформлення та його відповідності нормативно-технічним документам;
- перевірка КП.

Будь-яке переписування матеріалів літературних джерел або електронних документів (електронних книг, INTERNET-сайтів) неприпустиме.

Далі підписується графа «Керівник». До захисту допускаються КП, що виконані в повному обсязі згідно з затвердженим індивідуальним завданням, перевірені керівником і підписані ним на титульному аркуші із зазначенням дати. Рекомендується підписувати КП таким чином: «До захисту», «Дата», «Підпис керівника».

Захист КП проводиться публічно за встановленим графіком перед комісією, склад якої затверджується завідувачем кафедри.

Після захисту КП і визначення відповідної оцінки на титульному аркуші пояснювальної записки робиться запис: «Оцінка», «Дата», «Підписи членів комісії».

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Методичні рекомендації авторам навчальних та інструктивно-методичних матеріалів / Уклад. В. О. Леонт'єв, Г. П. Котлярова, В. О. Дружиніна. – Вінниця : ВНТУ, 2005. – 66 с.
2. Положення про курсове проектування у Вінницькому національному технічному університеті / Уклад. Ю. В. Булига, Р. Р. Обертюх, Л. П. Громова. – Вінниця : ВНТУ, 2018. – 57 с.
3. ДСТУ 8302:2015 Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. [Чинний від 2016-07-01]. – К: ДП «УкрНДНЦ», 2016. 17 с. (Інформація та документація). – З внесеними поправками.
4. Планування та забудова територій: ДБН Б.2.2-12:2019:– [Чинний від 2019-04-26]. – К. : Мінбудархітектури України, 2019. – 110 с. – (Національні стандарти України).
5. Житлові будинки. Правила визначення фізичного зносу житлових будинків: СОУ ЖКГ 75.11-35077234.0015:2009. [Чинний від 2009-02-03]. –К. : НДПроектреконструкція, 2009. – 52 с. – (Національні стандарти України).
6. Методичні вказівки до виконання практичних робіт з дисципліни «Планування міст і транспорт». Частина I / Уклад. В. Л. Гарнага, Л. В. Кучеренко. – Вінниця : ВНТУ, 2014. – 32 с.
7. Ключниченко Є. Є. Реконструкція житлової забудови. Техніко-економічне обґрунтування : навчальний посібник КНУБА / Ключниченко Є. Є. – К., 2000. – 248 с.
8. Будинки і споруди. Житлові будинки. Основні положення: ДБН В.2.2-15-2019. [Чинний від 2019-12-01]. –К. : КІЇВЗНДІЕП, 2019. – 44 с. – (Національні стандарти України).
9. Шилов Е. Й. Складання кошторисної документації за допомогою укрупнених показників : навчальний посібник / Шилов Е. Й. – К. : КНУБА, 2001. – 127 с.
10. Закон України «Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 10, ст. 88; 2011 р., № 34, ст. 343; 2013 р., № 48, ст. 682; 2018 р., № 46, ст. 371; 2019 р., № 46, ст. 299).

Додаток А
Приклад оформлення індивідуального завдання

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА БУДІВНИЦТВА, МІСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ТА
АРХІТЕКТУРИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
зав. кафедрою БМГА _____
к.т.н., доц. Швець В.В.
«__» _____ 20__ р.

ЗАВДАННЯ
На розробку курсового проекту
з дисципліни
«Реконструкція міського середовища»

Студенту _____ групи _____ курсу _____

Дані до проектування:

1. Карта місцевості.
2. Територія реконструкції _____
3. Нормативна документація

Зміст курсового проекту:

Анотація.

Вступ.

Розділ 1. Містобудівний аналіз основних факторів, що впливають на прийоми реконструкції житлового кварталу, комплексне обстеження району реконструкції.

Розділ 2. Проектні пропозиції щодо реконструкції.

Розділ 3. Техніко-економічні показники. Баланс території після реконструкції.

Розділ 4. Економічне обґрунтування проектних рішень. Доцільність реконструкції.

Склад графічної частини:

1. Ситуаційний план.
2. Опорний план.
3. Схема функціонального зонування території.
4. Схема доступності до соціально-побутових об'єктів.
5. Схема пішохідно-транспортних зв'язків.
6. Схема будівельного зонування.
7. Схема технічного стану будівель.
8. Схема озеленення території.
9. Схема конфліктів.
10. Генеральний план території після реконструкції.

Завдання видано «___» _____ 20__ р.

Керівник проекту _____

Завдання отримав _____

Додаток Б
Приклад оформлення титульного аркуша

Міністерство освіти науки і України
Вінницький національний технічний університет
Кафедра будівництва, міського господарства та архітектури

КУРСОВИЙ ПРОЕКТ

з дисципліни «Реконструкція міського середовища»
на тему «РЕКОНСТРУКЦІЯ МІСЬКОЇ ЗАБУДОВИ В СМТ. КРИЖОПІЛЬ»
08-08.РМС.006.00.292 ПЗ

Студента 4 курсу БМ-176 групи
напряму підготовки Будівництво
спеціальності 192 - Міське будівництво
та господарство

Стасюка Р. В.

(прізвище та ініціали)

Керівник: ст. викл, к.т.н. Риндюк С. В.

(посада, науковий ступінь, вчене звання, прізвище та ініціали)

Національна шкала _____

Кількість балів: _____

Оцінка: ECTS _____

Члени комісії: _____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

Додаток В
Приклад оформлення змісту

ВСТУП.....	6
1 МІСТОБУДІВНИЙ АНАЛІЗ ОСНОВНИХ ФАКТОРІВ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ПРИЙОМИ РЕКОНСТРУКЦІЇ ЖИТЛОВОГО КВАРТАЛУ, КОМПЛЕКСНЕ ОБСТЕЖЕННЯ РАЙОНУ РЕКОНСТРУКЦІЇ.....	8
1.1 Характеристика інженерно-геологічних, природно кліматичних та екологічних умов об'єкта реконструкції.....	8
1.2 Містобудівний аналіз розміщення об'єкту. Визначення його місця в структурі міста.....	10
1.3 Архітектурно-планувальний та функціональний аналіз території району.....	13
1.4 Аналіз стану житлового фонду.....	16
1.5 Шумовий та інсоляційний режим житлового кварталу.....	21
1.6 Озеленення території кварталу та інвентаризація зелених насаджень	23
1.7 Економічна частина.....	25
1.8 Баланс території кварталу до реконструкції.....	27
1.9 Висновок до 1 розділу	
2 ПРОЕКТНІ ПРОПОЗИЦІЇ, ЩОДО: РЕКОНСТРУКЦІЇ, КОНСЕРВАЦІЇ, ВІДНОВЛЕННЯ, ФОРМУВАННЯ ЗЕЛЕНИХ НАСАДЖЕНЬ ТА БЛАГОУСТРОЮ ТЕРИТОРІЇ ОБ'ЄКТУ РЕКОНСТРУКЦІЇ.....	28
2.1 Формування цілей та вибір варіантних підходів до проектування реконструкції.....	28
2.2 Етапність виконання робіт по реконструкції території.....	30
2.3 Благоустрій житлового фонду.....	32
2.4 Планування і комплексний благоустрій установ та підприємств обслуговування.....	35
2.5 Планування та комплексний благоустрій територій озеленення.....	33
2.6 Висновки до 2 розділу.....	38
3 ТЕХНІКО-ЕКОНОМІЧНІ ПОКАЗНИКИ. БАЛАНС ТЕРИТОРІЇ ПІСЛЯ РЕКОНСТРУКЦІЇ.....	40
4 ЕКОНОМІЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ПРОЕКТНИХ РІШЕНЬ ДОЦІЛЬНІСТЬ РЕКОНСТРУКЦІЇ.....	41
ВИСНОВКИ.....	44
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	45
ДОДАТКИ.....	46

					08-08. РМС.005.00.056 ПЗ			
Змн.	Лист	№ докум.	Підпис	Дата				
Розробив	Стасюк Р.В.				Реконструкція міського середовище	Літ.	Арк.	Акрушів
Перевірив	Ринюк С. В.						4	
						ВНТУ гр. БМ-176		
Затвердив	Швець В.В.							

Додаток Г

Приклади оформлення переліку посилань

Відповідно до ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання».

Характеристика джерела	Приклад оформлення
Книги: Один автор	<ol style="list-style-type: none"> 1. Дичківська О. О. Інноваційний менеджмент : конспект лекцій. Київ : ДІА, 2018. 82 с. 2. Бондаренко В. Г. Історія України. Львів, 2017. 153 с. 3. Лазор О. Я. Державне управління у сфері реалізації екологічної політики в Україні: організаційно-правові засади : монографія. Львів : Ліга-Прес, 2003. 542 с. 4. Ваш О. М. Етика : навч.-метод. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2018. 104 с. 5. Гурманова Л. І. Релігієзнавство : навч. посіб. 2-ге вид., переробл. та допов. Київ : ЦУЛ, 2017. 193 с.
Два автори	<ol style="list-style-type: none"> 1. Мартиненко З. Е., Макар І. В. Управління підприємством: теоретико-методичні засади : монографія. Харків : Щедра садиба плюс, 2017. 296 с. 2. Палеха В. І., Карпова П. В. Менеджмент організацій : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 120 с. 3. Білоус С. І., Корнійчук В. П. Філософія освіти : навч.-метод. посіб. Переяслав-Хмельницький, 2016. 176 с. 4. Мороз І. С., Василенко Н. Ю. Маркетинг : конспект лекцій. Київ : Молодь, 2016. 102 с. 5. Вердіна С. А., Волков А. А. Контролінг : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 131 с. 6. Вердіна С. А., Волков А. А. Контролінг : навч. посіб. Вид. 3-тє., переробл. та допов. Херсон, 2017. 212 с.
Три автори	<ol style="list-style-type: none"> 1. Тарнавська Г. Я., Марценюк Н. С., Герасимова Т. М. Фінанси : навч. посіб. Львів : Магнолія 2006, 2017. 412 с. 2. Пустовенко В. В., Максименко І. Л., Яким А. С. Безпека життєдіяльності : монографія. Харків : ХНПУ, 2017. 348 с.
Чотири автори	<ol style="list-style-type: none"> 1. Інновації : навч. посіб. / Гуревич Д. Т., Чебан О. С., Грибан О. М., Макарова В. В. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 389 с. 2. Вища математика : конспект лекцій / Ткачук Т. С. та ін. Київ, 2015. 82 с.
П'ять і більше авторів	<ol style="list-style-type: none"> 1. Операційний менеджмент : підручник / С. М. Поплавська та ін. Київ : ЦУЛ, 2011. 267 с. 2. Охорона праці : навч. посіб. / О. І. Подольська та ін. 2-ге вид. Київ : ЦУЛ, 2017. 264 с. 3. Науково-практичний коментар Цивільного кодексу України : станом на 10 жовт. 2017 р. / К. І. Мягченко та ін. ; за заг. ред. І. М. Ливанова. Київ : ЦУЛ, 2017. 428 с.
Автор(и) та редактор(и)/упорядники	<ol style="list-style-type: none"> 1. Веретенко В. В. Міжнародний маркетинг : монографія / за заг. наук. ред. В. М. Марценюка. Київ, 2015. 374 с. 2. Бутенко М. П., Качур В. П., Петренко С. В. Психологія : навч. посіб. / заред. М. П. Дутко. Київ : ЦУЛ, 2017. 332 с.

Без автора	<ol style="list-style-type: none"> 30 років історичному факультету: історія та сьогодення (1986-2016) : ювіл.вип. / під заг. ред. В. В. Черепані. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 340 с. Етнографія : конспект лекцій / за заг. ред. В. І. Гарапка; уклад. А. І. Гарапка. Київ : ЦУЛ, 2018. 320 с. Міжнародні відносини : монографія / за ред. М. А. Березовського. Київ : ЦУЛ, 2016. 162 с. Міжнародні економічні відносини : навч. посіб. / за ред.: П. О. Бедрія, О. О. Петренка. Одеса : ОНУ, 2015. 306 с. Науково-практичний коментар Цивільного кодексу України / за заг. ред. Г. А. Тарнавського. Київ : ЦУЛ, 2016. 186 с. Підготовка фахівців у ВНЗ в умовах реформування вищої освіти : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., м. Мукачево, 4-5 жовт. 2018 р. Мукачево : МДУ, 2018. 226 с. Освіта в Україні: виклики модернізації : зб. наук. пр. / редкол.: П. М. Марценюк (відп. ред.) та ін. Київ : Ін-т всесвітньої історії НАН України, 2017. 319 с. Товарознавство / упоряд. В. Олексик. Київ, 2014. 804 с.
Багатотомні видання	<ol style="list-style-type: none"> Енциклопедія рослин / редкол.: І. М. Деркач та ін. Київ : ЦУЛ, 2016. Т. 8. 812 с. Безруков В. Д. Поэзия : в 2 т. / ред. изд.: Л. Г. Мороз, А. Г. Мягченко; авт. вступ. ст. А. В. Сипина. Киев ; Мелитополь : НПУ им. М. Драгоманова ; МГПУ им. Б. Хмельницького, 2016. Т. 2. 206 с. Новицкий О. М. Сочинения : в 4 т. / ред. изд.: Н. Г. Мозговая, А. Г. Волков ; авт. вступ. ст. Н. Г. Мозговая. Киев ; Мелитополь: НПУ им. М. Драгоманова ; МГПУ им. Б. Хмельницького, 2017. Т. 1. 382 с. Бюджетна система України: історія, стан та перспективи : у 3 т. / Акад. прав. наук України. Львів : Право, 2012. Т. 2 : Бюджетний менеджмент / заг. ред. Ю. П. Бубряка. 476 с. Кучеренко Н. П. Казначейська справа : в 6 т. Київ : Право, 2016. Т. 3 : Контроль у системі Державного казначейства. 432 с. Дендрофлора України. В 12 т. Т. 2. Дикорослі та культивовані дерева і кущі. Вип. 1. Покритонасінні / Л.І. Перхоменко. Київ : Наукова думка, 2012. 200 с.
Автореферати дисертацій	<ol style="list-style-type: none"> Петров О. Г. Музикотерапія : автореф. дис. ... канд. псих. наук : 12.00.06. Київ, 2009. 40 с.
Дисертації	<ol style="list-style-type: none"> Петрук Л. А. Дослідження статичного деформування складених тіл : дис.... канд. фіз.-мат. наук : 01.02.04. Львів, 2004. 140 с. Винниченко О. М. Контроль соціально-економічного розвитку промислових підприємств : дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.04. Київ, 2018. 344 с.
Архівні документи	<ol style="list-style-type: none"> Лист Голови Спілки «Первоцвіт» Г. Ф. Петренка на ім'я Голови Ради Міністрів УРСР В. А. Поповича щодо реєстрації Статуту Спілки та сторінки Статуту. 14 грудня 1989 р. ЦДАГО України (Центр. держ. архів громад. об'єднань України). Ф. 1. Оп. 32. Спр. 2612. Арк. 63, 64 зв., 71.
Патенти	<ol style="list-style-type: none"> Зернозбиральний комбайн: пат. 25742 Україна: МПК6 C09K11/00, G01T1/28, G21H3/00. № 200701472; заявл. 12.02.07; опубл. 27.08.07, Бюл. № 13. 4 с. Спосіб лікування гіперактивності у дітей: пат. 76509 Україна. № 2004042416; заявл. 01.04.2004; опубл. 01.08.2006, Бюл. № 8 (кн. 1). 120 с.
Препринти	<ol style="list-style-type: none"> Марченко М. І., Кополович А. Д., Яким Б. М. Про точність визначення радіоактивних відходів гамма-методами. Чорнобиль : Ін-т з проблем безпеки АЕС НАН України, 2006. 7, [1] с. (Препринт. НАН України, Ін-т проблем безпеки АЕС; 06-1).

	<p>2. Федорченко Б. А., Смотрич В. Н. Радиационное повреждение материалов нейтронами источника ННЦ ХФТИ / ANL USA с подкритической сборкой, управляемой ускорителем электронов. Харьков : ННЦ ХФТИ, 2006. 19 с.: ил., табл. (Препринт. НАН Украины, Нац. науч. центр «Харьк. физ.-техн. ин-т»; ХФТИ2006-4).</p>
Законодавчі та нормативні документи	<p>1. Конституція України : офіц. текст. Київ : КМ, 2015. 98 с. 2. Конституція України : станом на 1 жовтня 2017 р. / Верховна Рада України. Київ : Право, 2017. 93 с. 3. Про вищу освіту : Закон України від 05.09.2016 р. № 2145-VIII. <i>Голос України</i>. 2016. 27 верес. (№ 178-179). С. 10–22. 4. Податковий кодекс України : Закон України від 19.05.2011 р. № 3393-VI. <i>Відомості Верховної Ради України</i>. 2011. № 48-49. Ст. 536. 5. Про освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII. Дата оновлення: 28.09.2018. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18 (дата звернення: 15.11.2018). 6. Питання соціального забезпечення : Постанова Кабінету Міністрів України від 28.12.2017 р. № 1060. <i>Офіційний вісник України</i>. 2018. № 5. С. 430–443. 7. Про інформування громадськості з питань євроатлантичної інтеграції України на 2019-2020 роки : Указ Президента України від 21.02.2018 р. 8. № 43/2018. <i>Урядовий кур'єр</i>. 2018. 23 лют. (№ 35). С. 10. 9. Про затвердження Вимог до оформлення кандидатської дисертації : наказ Міністерства освіти і науки від 12.01.2018 р. № 50. <i>Офіційний вісник України</i>. 2018. № 25. С. 139–141. 10. Інструкція щодо порядку оформлення і ведення особових справ отримувачів усіх видів соціальної допомоги : затв. наказом М-ва. праці та соц. політики від 19.09.2006 р. № 156. <i>Баланс-бюджет</i>. 2006. 19 верес. (№ 18). С. 15–16.</p>
Стандарти	<p>1. ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010-02-18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с. (Інформація та документація). 2. ДСТУ ISO 6107-1:2004. Якість води. Словник термінів. Частина 1 (ISO 6107-1:1996, IDT). [Чинний від 2005-04-01]. Вид. офіц. Київ : Держспоживстандарт України, 2006. 181 с. 3. ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила (ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). [На заміну ДСТУ3582-97; чинний від 2013-08-22]. 4. Вид. офіц. Київ : Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с. (Інформація та документація).</p>
Каталоги	<p>1. Прокопенко И. П. Каталог растений для работ по экодизайну / Донец. ботан. сад НАН Украины. Донецк : Лебедь, 2005. 228 с. 2. Исторична спадщина України : кат. вист. / Харків. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; уклад.: Л. І. Петров, О. В. Олійник. Харків, 2000. 64 с. 3. Пам'ятки історії та мистецтва Закарпатської області : кат.-довід. / авт.-упоряд.: М. Петрик та ін.; Упр. культури Закарпат. облдержадмін., Закарпат. іст. музей. Ужгород, 2003. 160 с.</p>
Бібліографічні покажчики	<p>1. Боротьба з злочинністю: нагальна проблема сучасності : бібліогр. покажч. Вип. 3 / уклад.: О. В. Куріпта, відп. за вип. Н. М. Щур; Запорізький національний університет. Запоріжжя, 2017. 60 с. 2. Іван Марченко : біобібліогр. покажч. / уклад. В. Петрик. Львів : Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2003. 356 с. (Українська біобібліографія ; ч. 9).</p>

Аналітичний бібліографічний запис

Складова частина видання (глави, розділу, статті)

розділовий знак «дві навскісні риски» («//») можна замінювати крапкою, а відомості про документ (його назву), виділяти шрифтом (наприклад, *курсивом*).

Частина видання:книги	<ol style="list-style-type: none">1. Петренко М. А. Международное право и роль Конституционного Суда Украины // Максим Петренко: право як буття вченого : зб. наук. пр. до 60- річчя проф. М. А. Петренко / упоряд. та відп. ред. Ю. О. Волошин. К., 2009. С. 477–493.2. Якса А. П. Економічна політика держави. <i>Двадцять п'ять років з економічним правом</i> : вибрані праці. Харків, 2017. С. 205–212.3. Корнійчук Т. О. Методи активізації навчально-пізнавальної діяльності. <i>Педагогіка</i> : навч. посіб. / за заг. ред. Т. О. Корнійчука. Київ, 2017. С. 195–197.
Частина видання матеріалів конференцій (тези доповіді)	<ol style="list-style-type: none">1. Лалак Н. В. Шляхи підвищення мотивації молодших школярів до навчання // Анотовані результати науково-дослідної роботи інституту педагогіки за 2011 рік : збірник тез повідомлень. Київ, 2012. С. 202–203.2. Максименко Д. В. Методи оперативної діагностики виробничої діяльності підприємства // Зростання ролі бухгалтерського обліку в сучасній економіці : збірник тез та доповідей I Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 21 лютого 2013 р.) / відпов. за випуск Мельничук Б.В. Київ, 2013. С. 331–335.3. Цехмістров І. І., Перець І. П. Про бюджет. <i>Дослідження проблем в Україні очима молодих вчених</i> : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 3-4 берез. 2016 р. Запоріжжя, 2016. С. 50–53.
Частина довідкового видання	<ol style="list-style-type: none">1. Павлик І. М. Право інтелектуальної власності. <i>Великий енциклопедичний юридичний словник</i> / ред. Ю. С. Шемшученко. Київ, 2007. С. 683.2. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології. <i>Основи педагогіки освіти</i> : словник термінів / за ред.: Т. О. Дмитрука, В. К. Колпакова. Київ, 2014. С. 54–55.3. Попович Н.І. Початкова освіта // <i>Педагогічна енциклопедія</i>. Київ, 2003. Т.5. С. 699.
Частина видання: продовжуваного видання	<ol style="list-style-type: none">1. Куцінко Т. О. Адміністративне законодавство України: реалії та перспективи формування // Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки. Запоріжжя, 2017. № 1. С. 36–46.2. Безруков С. А., Хмельов А. А. Дослідження циліндричних оболонки. <i>Вісник Запорізького національного університету. Фізико-математичні науки</i>. Запоріжжя, 2015. № 3. С. 153–159.3. Хорошилова С. А., Малафіїк Л. О., Хмельов А. А. Моделювання складеної конструкції за допомогою матриць типу Гріна. <i>Проблеми обчислювальної механіки і міцності конструкцій</i>. Дніпропетровськ, 2012. Вип. 19. С. 212– 218.
Частина видання: періодичного видання (журналу, газети)	<ol style="list-style-type: none">1. Кучеренко О. О. Конституційні права людини і громадянина // Часопис Київського університету права. 2007. № 4. С. 88–92.2. Коваль Л., Коваль П. Переваги дистанційної роботи. <i>Урядовий кур'єр</i>. 2017. 1 листоп. (№ 205). С. 5.3. Bletskan D. I., Glukhov K. E., Frolova V. V. Electronic structure of 2H-SnSe₂. <i>Semiconductor Physics Quantum Electronics & Optoelectronics</i>. 2017. Vol. 18, No 2. P. 109–118.

Електронні ресурси	<ol style="list-style-type: none"> 1. Україна очима дітей : фотовиставка. URL: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/photogallery/gallery?galleryId=15725757& (дата звернення: 15.11.2017). 2. Хміль А. А. Функції державної служби за законодавством України // Юридичний науковий електронний журнал. 2017. № 5. С. 115–118. URL: http://lsej.org.ua/5_2017/32.pdf. 3. Хміль І. О. Шляхи подолання правового нігілізму в Україні. <i>Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки</i>. Запоріжжя, 2016. № 3. – С. 20–27.– URL: http://ebooks.znu.edu.ua/files/Fakhovivydannya/vznu/juridichni/VestUr2015v3/5.pdf. (дата звернення: 15.11.2017). 4. Куцкір Я. С., Махно Б. А., Борислав С. Г. Трансформація науково-педагогічної системи України протягом 90-х років ХХ століття: період переходу до ринку. <i>Наука та інновації</i>. 2016. Т. 12, № 6. С. 6–14. DOI: https://doi.org/10.15407/scin12.06.006.
---------------------------	--

Навчальне видання

**Методичні вказівки
до виконання курсового проекту з дисципліни
«Реконструкція міського середовища»
для студентів спеціальності
192 – «Будівництво та цивільна інженерія»**

Укладачі: *Риндюк Світлана Володимирівна*
Кучеренко Лілія Василівна

Рукопис оформлено *С. Риндюк*

Редактор *О. Ткачук*

Оригінал-макет виготовлено *О. Кушнір*

Підписано до друку 02.10.2021 р.
Формат 29,7×42¼. Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman.
Друк різнографічний. Ум. друк. арк. 2,4.
Наклад 40 (1-й запуск 1-21) пр. Зам. № 2021-104.

Видавець та виготовлювач інформаційний редакційно-видавничий центр.
ВНТУ, ГНК, к. 114.
Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021.
Тел. (0432) 65-18-06.
press.vntu.edu.ua;
E-mail: kivc.vntu@gmail.com.

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 3516 від 01.07.2009 р.